

jak nesporno, do hřebčince, aby byly zabřeznuty, takže nyní žalovaný právem namítnul, že jsou koně březí a že považuje disposici za zrušenu a koně za převzaté. Chtěl-li žalobce klisny dané k dispozici připustiti k hřebci, měl si k tomu vyžádati svolení žalovaného, jenž jedině mohl s koni disponovati. Neučinil-li tak a dal klisny zabřeznouti, ač mu musilo býti známo, že březí koně se nehodí k použití jako koně jezdeckí, že aspoň nemohou po jakousi dobu býti k tomu účelu používáni, jednal s koni samovolně jako by byl jich vlastníkem, zavinil že se octli ve stavu, který se přiči účelu, pro jaký byli u žalovaného užíváni, aniž by bylo více možno je opětně uvést do stavu dřívějšího. Tím porušil nejen prohlášení, že dává koně žalovanému k dispozici, že je odmítá jako přijaté na úplné splnění kupní smlouvy, nýbrž dal tím nepochybně, uváží-li se všechny okolnosti případu, na jevo (§ 863 obč. zák.), že s nimi chce nakládati jako s vlastními, čímž se mlčky vzdal nároku na zrušení kupní smlouvy. Tomuto názoru není na závalu zjištění odvolacího soudu, opřené o posudek znalce zvěrolékaře, že připouštění jest temperamentu klisny v době říjení nutné, neboť i tu měl předem se ujistiti souhlasem žalovaného, než dal klisny k hřebci připustiti, jinak šlo nebezpečí na jeho vrub. Poněvadž tedy žalobce vědomě po žalobě ze správy pro vady nechal klisny zabřeznouti, takže jich žalovaný nemohl by používat jako koní jezdeckých, jak jich dosud užíval, porušil tím předání disposiční moci nad nimi žalovanému a vzdal se tím nároku na zrušení kupní smlouvy uplatněného podle § 932 obč. zák.

Čís. 13045.

Nelze přisouditi útraty za dovolací odpověď vedlejšího intervenienta, nebylo-li tu nebezpečí koluse. Vedlejší intervenient měl se dohodnouti s hlavní stranou, podavší dovolací odpověď, dříve, než sám dovolací odpověď podal.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1933, Rv I 807/32.)

Ve sporu, o nějž tu jde, přistoupil k žalovanému vedlejší intervenient. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly. V dovolacím řízení podal dovolací odpověď žalovaný i jeho vedlejší intervenient. N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání, přisoudil žalovanému útraty dovolacího řízení a zamítl návrh vedlejšího intervenienta na přisouzení útrat dovolací odpovědi. V tomto směru uvedl v

d ů v o d e c h :

Dovolací odpovědi vedlejšího intervenienta nebylo v tomto případě potřeba a nebyla účelná, protože tu nebylo nebezpečí koluse, žalovaný podal dovolací odpověď a vedlejší intervenient mohl a měl se s ním v této příčině dohodnouti dříve, než sám dovolací odpověď podal.